

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/169/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218108
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117218108.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne V. V., G.. X.X.XXXX, K. E. XX, XXX XX E., právne zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom so sídlom Karpatská 804/10, Svidník, proti žalovanému Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731, právne zastúpenému De minimis, spol. s r.o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 263113501 z 21.3.2006 bod 1, v ktorej je uvedený administratívny poplatok je n e p r i j a t e ľ n á a z toho dôvodu n e p l a t n á.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 14.7.2017 domáhala určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 263113501 zo dňa 21.3.2006, v bode 1, v ktorej je uvedený administratívny poplatok. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným dňa 21.3.2006 uzavrela Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 263113501. Podľa zmluvy jej žalovaný poskytol bezúčelový úver vo výške 4 000,- Sk (132,78 eura). V zmluve bol uvedený údaj o celkových nákladoch vo výške 2 156,- Sk (71,57 eura). Celkové náklady podľa bodu 1 zmluvného formulára pozostávali z úroku vo výške 15 % p.a. a administratívneho poplatku. Spolu teda mala zaplatiť za požičaných 4 000,- Sk (132,78 eura), sumu 6 156,- Sk (204,34 eura) (navýšenie o 53,90 %). Žalovanému zaplatila celú ním požadovanú sumu, t.j. 6 156,- Sk (204,34 eura). Nakoľko sa dostala do finančných problémov, tak vo finančnej tiesni bola nútená prijať aj neprimerané podmienky žalovaného. Neprimeraný poplatok však len zväčšil jej finančnú tieseň. Žalobkyňa nedokázala posúdiť neprijateľnosť administratívneho poplatku. Neprimeraný poplatok obchádza neprimerané úroky. Za neoprávnené považuje poskytovanie úverov na základe poplatku, ktorý je neprijateľný, pretože sa ním má platiť fiktívne plnenie žalovaného, resp. sa za uvedený poplatok neposkytlo skutočné plnenie. Práve poplatok navýšil spotrebiteľský úver do netolerovateľnej výšky. Poplatok je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa poukázala na rozsudok OS Prešov sp. zn. 8C/4/2013, z 26.5.2014; rozsudok OS Prešov sp. zn. 9C/94/2012, z 21.2.2013; rozsudok OS Prešov sp. zn. 11C/22/2014, z 22.10.2014; rozsudok OS Prešov sp. zn. 13C/6/2013, z 24.6.2013; rozsudok OS Prešov sp. zn. 14C/92/2013, zo 14.5.2014; rozsudok OS Prešov sp. zn. 17C/178/2011, zo 14.5.2012; rozsudok OS Prešov sp. zn. 20C/169/2014, z 27.2.2015; rozsudok OS Prešov sp. zn. 38C/140/2010, zo 14.5.2012; rozsudok OS Košice II sp. zn. 36C/69/2011, zo 4.10.2013; rozsudok OS Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/169/2013, z 19.8.2013; rozsudok OS Revúca sp. zn. 6Cb/92/2008, z 9.5.2012, v spojení s rozsudkom KS Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/139/12, z 27.6.2013; rozsudok KS Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/139/2012, z 27.6.2013 a uznesenie KS Nitra sp. zn. 6Co/18/2013, z 31.7.2013, v ktorých sa sudy podrobne vysporiadali s neprijateľnosťou poplatkov používaných žalovaným. V jej prípade sa jedná o obdobnú zmluvnú podmienku. Nie vo všetkých prípadoch sa jedná o právoplatné rozhodnutia, no argumentačne sú pre ňu využiteľné. Administratívny poplatok nie je podmienkou

individuálne dojednanou, pretože z formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je nesporné, že spotrebiteľ nemôže ovplyvniť jej obsah, aj keď má možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy (§ 53 ods. 2 OZ). Dôvodom neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky je jej neurčitost' v predmete a cene plnenia. V zmluve sa nenachádza predmet vedľajšieho plnenia a ani jeho cena. Ak chce spotrebiteľ poznať cenu za toto vedľajšie plnenie, musí si ju vyrátať. Zákon vyžaduje, aby bola zmluva vyhotovená v písomnej forme a teda sa nedá dodatočne určovať predmet plnenia spojený s administratívnym poplatkom. Plnenie za predmetnú zmluvnú podmienku je plnením, ktoré nie je v záujme spotrebiteľa, ale slúži výhradne záujmom veriteľa. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú ich zákazníkom vopred známe, ani len svojim okruhom, kedy výška tohto poplatku značne prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše je neprijateľné, aby poplatok za "niečo ako technickú podporu" závisel na výške poskytnutého úveru. Žalovaný vôbec nevysvetľuje, prečo žiada vyšší poplatok od zákazníka, ktorý si požičiava vyššiu sumu, ako od toho, ktorému požičiava menej. Neprijateľnosť takto vymedzenej zmluvnej podmienky predstavuje skutočnosť, že žalovaný ju so žalobkyňou individuálne nedojednal a tento poplatok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Má za to, že zo strany žalobkyne ide o zjavne zneužitie práva. Žalobkyňa žiada, aby sa súd zaoberal zmluvou o úvere zo dňa 21. marca 2006, ktorá bola ukončená splnením 12. septembra 2006 (t. j. pred 11 rokmi) a posúdil či jedna z mnohých častí tejto zmluvy je alebo nie je platná, nič viac. Aká účinná ochrana práv má byť v tomto konaní a za tohto skutkového stavu žalobkyňi poskytnutá, tak to žalobkyňa nijako nešpecifikuje. Žalovaný ďalej namietal neprípustnosť takejto určovacej žaloby a nedostatok naliehavého právneho záujmu. Ďalej uviedol, že pre určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky musia byť splnené 3 podmienky a existencia zmluvy, ak zmluva nevznikla alebo medzičasom zanikla, táto podmienka splnená nie je; konkrétne zmluvné ustanovenie, ktoré má spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sa v zmluve musí nachádzať, ak sa takéto ustanovenie v zmluve nenachádza nemôže sa jednáť o neprijateľnú podmienku a ustanovenie zmluvy sa netýka (i) predmetu plnenia a (ii) ceny plnenia. Pre určenie neprijateľnosti podmienky nebola splnená ani jedna z troch kumulatívnych podmienok. Ďalej uviedol, že žalobkyňa označuje za neprijateľnú a teda neplatnú podmienku - slovné spojenie "administratívny poplatok", čo žalovaný považuje už samé osebe za nesprávne, nelogické a bez akejkoľvek právnej opory. Čo na spojení "administratívny poplatok" má byť neprijateľné zostáva zo strany žalobkyne nevypovedané. V tejto súvislosti je tiež potrebné uviesť, že rovnakú terminológiou používa zákonodarca v právnych predpisoch Slovenskej republiky a to tiež bez akejkoľvek bližšej definície a rovnako tak okresný súd (obchodný register) registruje právnické osoby s predmetom podnikania "administratívne služby" a to tiež bez akéhokoľvek legislatívneho (či zmluvného) vymedzenia. Žalovaný poukázal na to, že žalobná argumentácia o absencii individuálneho dojednaní a neurčitosti v predmete a cene plnenia je nesprávna, pretože nevychádza z rozhodnej právnej úpravy, a preto zaoberať sa otázkou individuálneho dojednaní je zbytočné a pre toto konanie nepodstatné. Podstatnou je tá skutočnosť, že žalobná argumentácia stojí na údajnej "neurčitosti v predmete a cene plnenia", no presne toto nemôže byť neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ďalej uviedol, že administratívny poplatok si žalovaný účtuje v zmluve o úvere za administráciu, t. j. správu úveru. Správa úveru je pojem v právnej úprave všeobecne známy, ani sám zákonodarca ho nešpecifikuje [používa ho napr. § 39 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z.], pričom ju zakázal až zákonom č. 132/2013 Z. z. účinným od 10. júna 2013. Dovtedy bol takýto poplatok v súlade so zákonom, inak by predmetná novela postrádala akýkoľvek zmysel, argumentum a contrario. Ide pritom o jediný poplatok účtovaný žalovaným. Administratívny poplatok je tiež v zmluve o úvere vyjadrený jasne, určito a zrozumiteľne, čo potvrdzuje aj právoplatný rozsudok Okresného súdu Michalovce z 27. júna 2012, č. k. 19C/164/2010-230, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 25. marca 2014, č. k. 6Co/323/2012-345. Administratívny poplatok slúžil na pokrytie administratívnych nákladov, ktoré vznikajú v súvislosti s konkrétnou uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere počas jej platnosti. Administratívny poplatok bol v čase uzavretia zmluvy o úvere prípustným a zákonom dovoleným poplatkom, pretože ho predpokladal aj § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj čl. 3 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 (ďalej len „smernica 2008/48/ES“). Súdny dvor EÚ k uvedenému ustanoveniu judikoval, že „táto smernica neobsahuje hmotnoprávne pravidlá týkajúce sa typov poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať“ (rozsudok z 12. júla 2012, vec C-602/10, SC Volksbank România SA, bod 65). Je teda zrejmé, že ani samotná smernica 2008/48/ES nestanovuje žiadne obmedzenia čo sa týka druhov, rozsahu alebo kvality poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať v rámci

poskytovania spotrebiteľských úverov. Administratívny poplatok bol v zmluve o úvere stanovený pevnou sumou rozhodnutím obchodného vedenia žalovaného a to na základe administratívnych nákladov žalovaného, ktoré mu v súvislosti so správou a riadením spotrebiteľských úverov vznikli. Konkrétna výška administratívneho poplatku sa určila na základe súčtu priamych nákladov na administráciu úveru a spoločných nákladov na administráciu úverov, pričom pod priamymi nákladmi sa rozumejú náklady na ľudí a činnosti vynaložené výlučne na administráciu, ktorú je možno priradiť k činnosti v rámci konkrétneho záväzkového vzťahu a spoločné náklady sú tvorené nákladmi, ktoré sa na administrácii konkrétneho zmluvného vzťahu podieľali len v určitom podiele a je ich možno priradiť k viacerým záväzkovým vzťahom. Nakoniec uviedol, že žalobná argumentácia je zmätočná a ťažko pochopiteľná, keď napríklad žalobca uvádza, že "plnenie za predmetnú zmluvnú podmienku je plnením, ktoré nie je v záujme spotrebiteľa", pričom žalovanému nie je zrejmé, ktorému povinnému by plnenie malo byť na prospech. Žalovaný má za to, že akékoľvek plnenie má byť na prospech oprávneného a nie povinného, pričom uvedené nevyvoláva žiadnu nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ale jedná sa len o integrálnu súčasť každého synalagmatického vzťahu.

3. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č.l. 3, Kartou splátok na č.l. 4, Rozsudkom Okresného súdu Revúca na č.l. 5-8, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici na č.l. 9-12, Uznesením Krajského súdu v Nitre na č.l. 13-16, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 17-24, Vyjadrením žalovaného na č.l. 30-35, Uznesením Krajského súdu v Prešove 6Co/220/2012, Uznesením Krajského súdu v Prešove 18Co/120/2017 a zistil tento skutkový stav:

4. Strany konania uzatvorili dňa 21.3.2006 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 263113501, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni bezúčelový úver vo výške 4.000,- Sk (132,78 eura). V zmluve sú uvedené celkové náklady vo výške 2.156,- Sk (71,57 eura), ktoré pozostávajú z 15% úroku a administratívneho poplatku. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť žalovanému predstavovala čiastku 6.156,- Sk (204,34 eura).

5. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

6. Podľa § Podľa § 52 ods. 1,2,3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 53 ods. 1,2, 4 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

8. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

9. Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

10. Podľa § 41 OZ, Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

11. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

13. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne, ktorá obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

14. Žalobkyňa žalobou sa podanou na súde dňa 14.7.2017 domáhala určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 263113501 zo dňa 21.3.2006, v bode 1, v ktorej je uvedený administratívny poplatok. Súd sa v prvom rade zaoberal tým, či administratívny poplatok podlieha preskúmvacej právomoci súdu. Podľa názoru súdu administratívny poplatok, ktorý je uvedený v Zmluve, nie je dojednaním o hlavnom predmete plnenie, ktorý pri zmluve o úvere je záväzok poskytnúť dlžníkovi finančné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Na základe uvedeného teda administratívny poplatok podlieha prieskumu, či jeho dojednaním nedošlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

15. Po preskúmaní administratívneho poplatku súd dospel k záveru, že tento je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V Zmluve sú uvedené celkové náklady vo výške 6.156,- Sk (204,34 eura), ktoré pozostávajú z 15% úroku a administratívneho poplatku. V Zmluve nie je uvedená jeho výška a ani čo má tento administratívny poplatok predstavovať. Keďže však úrok bol dohodnutý vo výške 15%, t.j. 310,68 Sk (vzorec pre výpočet - $u = k \cdot p \cdot n / 100$ - K= požičané peniaze, p= ročná úroková sadzba a n= doba splatnosti v rokoch), administratívny poplatok predstavoval sumu 1.845,32 Sk. Z toho je zrejmé, že administratívny poplatok tvorí podstatnú časť odplaty, ktorú mala žalobkyňa vrátiť žalovanému. Súd tento poplatok vyhodnotil ako neplatný z dôvodu rozporu s § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona. Obchádzanie zákona videl súd v tom, že dojednaním tak vysokého administratívneho poplatku, prevyšujúceho úrok skoro šesťnásobne, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zároveň mal spôsobiť neúmerne navyšovanie úveru. Samotné dojednanie administratívneho poplatku protizákonné nebolo a v čase uzavretia úverovej zmluvy právnym predpisom nebola ani stanovená resp. obmedzená výška úroku pri úveroch. Z rozhodnutí súdov Slovenskej republiky je však zrejme, že dojednanie úrokov v neprimeranej výške bolo a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Taktiež výška poplatku značne prevyšuje náklady, ktoré mal žalovaný s vypracovaním a uzatvorením zmluvy, a preto je takýto poplatok neprimeraný a aj z tohto dôvodu sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd je preto toho názoru, že administratívny poplatok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľný.

16. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu

dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchní krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje.

17. S poukazom na vyššie uvedené súd určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 263113501 z 21.3.2006 bod 1, v ktorej je uvedený administratívny poplatok je neprijateľná.

18. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o neprípustnosti takéhoto určovacieho žalobného návrhu, keďže došlo k pripusteniu osobitnej žaloby o určenie právnej skutočnosti, ktorou je neprijateľnosť zmluvnej podmienky alebo nekalej obchodnej praktiky, tieto však musia byť nezávislé od okolností konkrétneho prípadu (abstraktná kontrola). Zavedenie osobitného konania podľa § 301 CSP neznamena, že spotrebiteľ sa nemôže domáhať neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016). Aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017 pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Súd taktiež poukazuje na § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná.

19. Žalovaný ďalej namietal, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky tak vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalobkyňa musela tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení, najmä z citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013).

20. Súd vyhodnotil aj námietku žalovaného o zjavnom zneužití práva zo strany žalobkyne, keďže súd by sa zaoberal zmluvou o úvere zo dňa 21. marca 2006, ktorá bola ukončená splnením 12. septembra 2006 (t. j. pred 11 rokmi), za nedôvodnú. Ako už bolo vyššie uvedené žalobkyňa je oprávnená domáhať za neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súdnym dvorom EÚ v rozhodnutí C-473/0 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017) Argumentácia žalovaného o zániku zmluvy je tiež nedôvodná, keďže ochrana pred nekalými obchodnými praktikami sa musí poskytnúť za stavu, že k ním došlo pred zmluvou, počas jej plnenia, ale aj po zániku zmluvy (čl. 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004) (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.8.2013, sp. zn. 6Co/220/2012).

21. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, a preto súd priznal žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

22. Súd nevykonal žalovaným navrhnutý dôkaz a to výsluch žalobkyne, keďže žalovaný vôbec nešpecifikoval k akým konkrétnym okolnostiam má byť žalobkyňa vypočutá. Tento iba všeobecne uviedol, že k predmetu nároku bez bližšej špecifikácie. Navyše žalovaný sa ani na nariadené

pojednávaniu nedostavil, aby tento svoj návrh ozrejmil. Súd preto aj z dôvodu hospodárnosti navrhnutý dôkaz nevykonával.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).